5. gr.

Aukavatnsskatt skal innheimta samkvæmt mæli eða áætlun vatnsveitunnar með kr. 2.00 fyrir hvern teningsmetra vatns.

6. gr.

Vatnsveitan lætur notendum í té löggilta vatnsmæla og er ársleiga fyrir hvern mæli kr. 500.00.

7. gr.

Vatnsveitan ákveður verð, skilmála og tilhögun á vatnssölu til skipa í samráði við hafnarnefnd.

8. gr.

Fyrir önnur vatnsnot en þau, sem að framan eru talin, skal hverju sinni greiddur aukavatnsskattur eftir ákvörðun vatnsveitunnar.

Með ábyrgð á greiðslu og fleira.

9. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts vegna húss. Eigandi fyrirtækis ber ábyrgð á greiðslu aukavatnsskatts vegna atvinnurekstrar.

Útgerðarmaður skips eða skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu vatns til skipa.

Vatnsskattur greiðist á skrifstofu bæjarstjóra.

Heimilt er að loka fyrir vatn frá veitukerfinu til þeirra, sem ekki greiða vatnsskatt á réttum gjalddögum.

10. gr.

Vatnsskatt og önnur gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki.

Heimilt er að loka fyrir vatn frá veitukerfinu til þeirra, sem ekki greiða vatnsskatt á réttum gjalddögum.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Ísafjarðar nr. 88 24. apríl 1970.

Félagsmálaráðuneytið, 8. ágúst 1972.

Hannibal Valdimarsson.

Hallgrímur Dalberg.

Nr. 218. 8. ágúst 1972.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Ísafjarðar.

1. gr.

Reglugerðin gildir um allt lögsagnarumdæmi Ísafjarðarkaupstaðar, nema annað sé tekið fram hér á eftir.

2. gr.

Bæjarráð Ísafjarðar fer með stjórn vatnsveitunnar, sem er eign kaupstaðarins.

Forstöðumaður tæknideildar annast rekstur vatnsveitunnar, í samráði við bæjarráð og bæjarstjóra, eftir því sem ástæður þykja til.

3. gr.

Vatnsveita Ísafjarðar hefur einkarétt til sölu vatns í Ísafjarðarkaupstað og nýtingar vatnslinda í landi kaupstaðarins til vatnsnota sbr. 1. gr.

Þeir vatnsnotendur, sem ekki hafa tengdar heimaæðar sínar aðalvatnsveitukerfinu og óska eftir að nýta vatnslind í landi kaupstaðarins til eigin þarfa, skulu sækja um sérstakt leyfi til bæjarráðs þar að lútandi. Bæjarráð setur skilyrði fyrir þess konar vatnsnotkun og ákveður greiðslu fyrir þau.

4. gr.

Vatnsveitan lætur leggja vatnsleiðslur um bæinn, aðalæðar og götuæðar.

5. gr.

Hver sá, sem á húseign við götu eða veg, sem vatnsæð liggur í, á rétt á að fá tengda vatnsæð frá henni við húsið, á eigin kostnað, enda sé það reist með samþykki byggingarnefndar og vatnið ætlað til heimilisþarfa.

Vatnsnot til annarra þarfa skulu að jafnaði leyfð, með nánari fyrirmælum og skilyrðum, er vatnsveitan setur hverju sinni.

Vélar og önnur tæki, sem nota vatn, önnur en venjuleg heimilistæki, má ekki tengja við hús- eða heimæðar nema að fengnu leyfi vatnsveitunnar. Einnig getur vatnsveitan fyrirskipað breytingar á eldri tækjum og vélum, ef nauðsyn krefur að hennar dómi.

Réttur húseigenda til vatnsnota skuldbindur vatnsveituna ekki til þess að tryggja, að þrýstingur í götuæðum sé ávallt nægur.

Ef sýnt þykir, að þær götuæðar, sem fyrir eru, geti eigi séð atvinnufyrirtæki eða öðrum, sem óska eftir vatni til annars en heimilisþarfa, fyrir nægilegu vatni, er notanda skylt að greiða kostnað við nauðsynlegar úrbætur eftir úrskurði vatnsveitunnar.

Ef vatnsæðar hafa ekki verið lagðar í götu eða veg, þar sem óskað er eftir vatnsnotkun, getur vatnsveitan sett það skilyrði fyrir lögn vatnsæðar, að tryggt sé, að kostnaður við lögnina fáist endurgreiddur, annaðhvort samtímis af notanda, eða þannig, að gjöld fyrir vatnsnotkun verði ákveðin með hliðsjón af kostnaðinum. Það er á valdi vatnsveitunnar að ákveða, hver þessara kosta verði tekinn hverju sinni.

Vatnsveitan getur einnig ákveðið, að notendur, er síðar bætast við, beri hluta stofnkostnaðar við lögnina.

Vatnsveitan hefur eignarétt og viðhaldsskyldu á vatnsveituæðum (sbr. 4. gr.), enda þótt húseigendur hafi borið kostnað við lögnina í upphafi, að einhverju eða öllu leyti, nema öðruvísi sé um samið.

Vatnsveitan skal koma fyrir brunahönum í samráði við slökkviliðsstjóra og bera kostnað af. Öðrum en slökkviliði er óheimilt án leyfis bæjarstjóra eða forstöðumanni tæknideildar að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar.

6. gr.

Sá, sem óskar að leggja vatnsæð að húsi sínu, frá götuæð vatnsveitunnar, leggja nýlagnir, gera breytingar á eða viðbætur við eldri vatnslagnir, skal útvega sér leyfi til þess hjá vatnsveitunni með nægum fyrirvara.

Umsóknir skulu skrifaðar á eyðublöð, sem fást á skrifstofu bæjarstjóra, og skulu þær undirritaðar af eiganda hússins, eða fullgildum umboðsmanni hans, ásamt þeim pípulagningameistara, sem á að annast verkið, og/eða bera ábyrgð á því.

Umsókn fylgi uppdráttur af vatnslögninni í tvíriti, gerður af hæfum manni, sem bæjarráð samþykkir.

Uppdrátturinn skal sýna grunnmynd kjallarahæðar hússins í eigi minni mælikvarða en 1:100.

Uppdrátturinn skal sýna gerð og stærð allra vatnsæða, loka og krana, bæði utanhúss og á eða í neðsta gólfi. Á afstöðumynd skal sýnd og málsett lega heimæðar, frá húsvegg að tengistað við vatnsveituæð. Gera skal ráð fyrir vatnsmæli á óskiptri húsæð, og skal honum afmarkaður staður á uppdrætti. Álíti vatnsveitan nauðsyn á, að gerðir séu nánari uppdrættir eða séruppdrættir, skulu þeir látnir í té og fylgja umsókninni.

Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum vatnslögnum, sem breyta á, getur vatnsveitan krafizt þess, að þeir séu gerðir, og ber húseigandi allan kostnað af því.

Samþykki vatnsveitan uppdrátt skal færa á hann áritun um það.

Pípulagningameistari, sem á að vinna verkið eða ber ábyrgð á því, ritar nafn sitt á eintak vatnsveitunnar, áður en verkið hefst. Sé lögn breytt eða skipt um pípulagningameistara, meðan á verki stendur, skal samstundis tilkynna vatnsveitunni það.

Uppdráttur, áritaður af vatnsveitunni og viðkomandi pípulagningameistara, skal ávallt vera á vinnustað. Með áritun tekur vatnsveitan enga ábyrgð á, að unnt sé að framkvæma verkið, vegna leiðslna eða annnars, sem kann að vera því til fyrirstöðu.

7. gr.

Pípulagningameistarar, sem bæjarráð viðurkennir hæfa, hafa einir rétt til að annast vatnslagnir eða bera ábyrgð á verkinu, og gildir það jafnt um nýlagnir og viðbætur við eða breytingar á eldri vatnslögnum. Þeir bera og ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við þessa reglugerð, nánari fyrirmæli, er kunna að verða sett, og samþykktan uppdrátt.

Starfsmönnum vatnsveitunnar er einum heimilt að tengja heimæðar við götuæðar. Húseiganda ber að greiða kostnaðinn.

Brjóti pípulagningameistari í bága við fyrirmæli þessarar reglugerðar eða annarra reglna um vatnslagnir, og eins þótt brot sé framið af starfsmönnum, sem vinna á hans ábyrgð eða með vitund hans, getur vatnsveitan veitt honum áminningu. Einnig getur bæjarráð svipt hann viðurkenningu (sbr. 1. mgr.), ef um miklar sakir eða ítrekað brot er að ræða.

8. gr.

Vatnsveitan skal hafa eftirlit með því, að nýlagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og þessa reglugerð.

Engar vatnsæðar má hylja, fyrr en þær hafa verið viðurkenndar af vatnsveitunni.

Vatnsveitan hefur rétt til þess að láta þrýstiprófa vatnslagnir á kostnað húseiganda. Þegar það er gert, skal sá pípulagningameistari, sem ber ábyrgð á verkinu, vera viðstaddur og aðstoða starfsmenn vatnsveitunnar við prófunina.

Álíti eftirlitsmaður vatnsveitunnar, að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar eða öðrum reglum, er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið, þar til bætt verður úr því, sem áfátt kann að vera.

9. gr.

Allar vatnsæðar frá vatnsveituæðum, að húsi og í því, eru eign húseiganda og ber hann kostnað af lögn þeirra og viðhaldi.

Vatnsveitan getur ákveðið að heimæðar eða hluti þeirra, skuli lagður af starfsmönnum hennar, en á kostnað húseiganda.

Að jafnaði fær hvert hús leyfi fyrir einni heimæð. Óski húseigandi eftir fleiri heimæðum, ber honum að sækja sérstaklega um það til vatnsveitunnar. Óheimilt er að tengja saman húsæðakerfi við tvær eða fleiri heimæðar.

Vatnsveitan getur ákveðið, að fleiri en eitt hús séu tengd sömu heimæð, og gefur þá fyrirmæli um vídd og legu æðarinnar. Hún getur ákveðið, hvernig skipt skuli kostnaði við slíkar framkvæmdir, ef aðilar verða ekki á eitt sáttir um skiptinguna.

Óski húseigandi að tengja gamla heimæð, skal hann útvega sér leyfi til þess, bæði hjá eiganda heimæðarinnar og vatnsveitunnar.

Því aðeins er heimilt að tengja heimæðar við hús, að þau séu fokheld og upphituð. Frá þessu má víkja með samþykki forstöðumanns vatnsveitunnar, enda sé fylgt fyrirmælum þeirra um umbúnað.

Húseiganda ber skylda að halda við vatnslögnum sínum á eigin kostnað og láta gera við leka, þegar er hans verður vart. Þótt leka hafi ekki orðið vart, getur vatnsveitan, telji hún brýna þörf á, lagt fyrir húseiganda að endurnýja vatnslagnir sínar að nokkru eða öllu leyti.

Vanræki húseigandi viðhald á vatnslögnum sínum, er vatnsveitunni heimilt að annast viðgerð á kostnað hans.

10. gr.

Eftirlitsmenn vatnsveitunnar skulu hafa frjálsan aðgang að öllum vatnslögnum innanhúss, og skulu húseigendur gefa þær upplýsingar um vatnsnotkun, sem óskað er.

11. gr.

Vatnsveitan hefur rétt til þess að taka úr sambandi ónotaðar vatnsæðar í eigu einstaklinga, sé eigi gert sennilegt, að þær verði teknar í notkun innan skamms tíma.

12. gr.

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum, er verða vegna vinnu við æðar vatnsveitunnar eða af öðrum ástæðum.

Þegar eldsvoða ber að höndum, hafa slökkvilið, lögregla og starfsmenn vatnsveitunnar heimild til þess að gera hverjar þær ráðstafanir, sem þessir aðilar telja nauðsynlegar, og á það jafnt við um vatnsæðar í einkaeign og um vatnsæðar vatnsveitunnar.

13. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við vatnsveituna, skal innheimta vatnsskatt af húseignum, er um ræðir í 2. mgr., og skal skatturinn miðaður við ákveðinn hundraðshluta af fasteignamatsverði húseignar, eftir ákvörðun bæjarstjórnar hverju sinni.

Vatnsskatt skal innheimta af öllum húsum í lögsagnarumdæmi bæjarins, sem standa við götu eða opin svæði, þar sem vatnsæðar liggja. Nú er hús, sem greiða ber vatnsskatt af, ekki virt fasteignamatsvirðingu, og ákveður þá vatnsveitan skattinn.

Vatnsveitunni er heimilt að ákveða vatnsskatt af óbyggðum lóðum, sem eru við götu, veg eða opið svæði, þar sem vatnsæðar liggja.

Aukavatnsskatt skal leggja á verksmiðjur, baðhús, iðnfyrirtæki og önnur atvinnufyrirtæki og aðra, sem nota vatn til annars en heimilisþarfa.

Aukavatnsskatt skal að jafnaði greiða samkvæmt mældri notkun og ákveður bæjarstjórn gjald fyrir hvern rúmmetra.

Þar sem svo hagar til, sem segir í 4. mgr., skal vatnsmagn annað hvort mælt með vatnsmælum eða áætlað af vatnsveitunni.

Nú sættir húseigandi og/eða vatnsnotandi sig eigi við ákvörðun vatnsveitunar á aukavatnsskatti og getur hann þá krafizt þess, að vatnsnotkun hans verði mæld

um eins mánaðar skeið, eftir vali vatnsveitunnar, samfleytt eða í pörtum að ákvörðun hennar, og verður aukavatnsskattur þess árs þá ákveðinn hlutfallslega eftir þeim mælingum.

Vatnsveitunni er heimilt að ákveða, að vatn til heimilisþarfa verði selt eftir mæli, til einstakra húsa eða almennt. Samþykki bæjarstjórnar þarf til þessa, og setur hún þá sérákvæði um það, eftir því sem ástæður þykja til.

Undanþága frá gjaldskyldu hins almenna fasteignaskatts, skapar ekki undanþágu frá greiðslu vatnsskatts.

14. gr.

Vatnsskattur fellur í gjalddaga 15. janúar árlega. Skattinn ber að greiða til bæjargjaldkera.

Þar sem aukavatnsskattur er ákveðinn samkvæmt mæli eða áætlun, er heimilt að greiða hann á 4 gjalddögum, í lok hvers ársfjórðungs, eftir nánari ákvörðun vatnsveitunnar.

Vatnsskatt má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveðrétti í eigninni næstu 2 ár eftir gjalddaga, með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsverði og aðfararveði.

15. gr.

Þar sem vatn er selt samkvæmt mæli (sjá 12. gr.), greiðir húseigandi kostnað við uppsetningu mælisins. Vatnsveitan sér um viðhald mæla vegna eðlilegs slits, en húseiganda ber að bæta allar skemmdir af mannavöldum og frostum.

Rjúfi einhver innsigli vatnsmælis varðar það refsingu samkvæmt almennum hegningarlögum.

Vatnsveitan er eigandi mælisins og greiðir húseigandi fyrir afnot hans endurgjald, sem bæjarstjóri ákveður.

Lögn vatnsæða innanhúss á jafnan að vera þannig háttað, að hægt sé að nota einn mæli fyrir hvert innanhússkerfi (sjá 6. og 9. gr.).

Verði vatnsmæli eigi komið komið fyrir án breytinga á vatnslögn, er húseiganda skylt að láta breyta lögninni á eigin kostnað.

Vatnsveitan ákveður stærð og gerð mælis í samræmi við vatnsnotkun á hverjum stað.

Húseiganda ber að tilkynna vatnsveitunni tafarlaust bilanir á vatnsmæli, sem hann kann að verða var við.

16. gr.

Verði vatnsnotandi uppvís að óhóflegri notkun vatns, hlíti ekki fyrirmælum vatnsveitunnar um viðhald eða breytingu vatnsæða, hefur vatnsveitan rétt til þess að loka heimæð hans að undangenginni aðvörun.

Vatnsveitunni er heimilt að skammta vatn til annars en heimilisnotkunar. Ennfremur getur hún krafizt þess, að fyrirtæki, sem nota mikið vatn, afli sér sparneytnari véla eða setji upp geyma til söfnunar vatns að næturlagi. Ef fyrirmælum vatnsveitunnar er eigi sinnt innan hæfilegs frests, er heimilt að loka fyrir heimæð fyrirtækisins.

Vatnsveitunni er heimilt að taka gjald fyrir opnun heimæðar, sem lokað hefur verið af ofangreindum ástæðum.

17. gr.

Óheimilt er að tengja vatnsdælur við heimæðar án leyfis vatnsveitunnar.

Sé leyfi veitt til slíkrar tengingar, er það háð því skilyrði, að þannig sé frá dælu gengið, að hávaði frá henni valdi eigi óþægindum.

Vatnsveitan getur krafizt þess, að húseigandi geri sérstakar ráðstafanir til deyfingar á hávaða frá dælu.

18. gr.

Óheimilt er að spilla vatnslindum í landi kaupstaðarins með neins konar jarðraski eða mannvirkjagerð og þess skal gætt, að grunnvatn í bæjarlandinu spillist ekki af völdum olíu eða afrennslis efna, sem valdið geta tímabundinni eða varanlegri mengun grunnvatns.

Heimilt er bæjarstjóra að banna mannvirkjagerð eða umgang manna og búfjár á ákveðnum svæðum í landi kaupstaðarins, ef það hefur í för með sér hættu á mengun neyzluvatns.

19. gr.

Vatnsæðar og tæki skal tengja þannig, að eigi sé hætta á, að vatnið í æðunum óhreinkist.

Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitunnar og einkavatnsæðar frá öðrum vatnsbólum.

Enn fremur er óheimil öll meðferð vatnstækja, sem valdið getur óhreinkun á vatni í vatnsveituæð eða heimæð.

20. gr.

Vatnsveitan getur sett nánari reglur um framkvæmd þeirra mála, sem þessi reglugerð fjallar um.

Jafnframt getur hún veitt undanþágur frá reglugerðinni, ef hún telur gildar ástæður til þess.

21. gr.

Brot gegn þessari reglugerð varða sektum allt að 100 000.00 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Ísafjarðarkaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15. 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð fyrir Vatnsveitu Ísafjarðarkaupstaðar nr. 72 30. júní 1959.

Félagsmálaráðuneytið, 8. ágúst 1972.

Hannibal Valdimarsson.

Hallgrímur Dalberg.

10. ágúst 1972. Nr. 219.

REGLUGERÐ

um sorphreinsun í Húsavíkurkaupstað.

1. gr.

Húsavíkurkaupstaður sér um sorphreinsun frá öllum fasteignum á skipulögðu svæði kaupstaðarins. Fer hún fram undir yfirstjórn bæjartæknifræðings og með umsjón heilbrigðisnefndar kaupstaðarins.

2. gr.

Daglegt sorp frá íbúðarhúsum, veitingastöðum, verzlunum o. s. frv. innan kaupstaðarins skal sett í sérstaka poka, sem sveitarfélagið afhendir.